

Spm. nr. S 2119

2) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Er det statsministerens vurdering, at senator Robert C. Byrd med sine udtalelser – omtalt i P1 Morgen den 21. februar 2003 og udfoldet i Byrds bemærkninger i Senatet om »the administration's dangerous wartime rhetoric«, hvori der efterlyses en mindre krigerisk retorik fra Præsident Bush og advares imod amerikansk enegang og splittelse af internationale alliancer – går Saddam Husseins ærinde?«

Villy Søvndal (SF):

Det drejer sig om Irakkrigen. Statsministeren har en tendens til, synes jeg, i diskussionen om Irakkrigen at køre ind i en rille med nogle meget primitive billeder af andre, der har en anden opfattelse. De, der vender sig imod, at statsministeren lægger sig fuldstændig i kølvandet på Bush, bliver tit beskyldt for – mig selv inklusive – at gå Saddam Husseins ærinde.

Man må så konstatere, at der er ganske mange, der går Saddam Husseins ærinde. Der er 80 pct. af befolkningerne i Europa, der vender sig imod en krig. Der var de største demonstrationer i nyere tid den 15. februar.

Men for nu igen at prøve at spørge statsministeren, om man virkelig kan henholde sig til så primitiv en argumentation, har jeg citeret den amerikanske senator Byrd, der advarer imod den primitive krig. Går han Saddam Husseins ærinde efter statsministerens opfattelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Amerikanske parlamentarikere nyder samme frihed til at give udtryk for synspunkter og stille spørgsmål til deres regering, som danske medlemmer af det danske Folketing nyder. Jeg finder ikke nogen som helst anledning til at gå ind og fundere over baggrunden for eller karakterisere motivationen for, at udenlandske parlamentarikere udtrykker sig, som de gør.

Kl. 13.20

Det, jeg hele tiden bare vil holde fast i, er, at hvis man skal tvinge Saddam Hussein til en afvæbning på en fredelig måde, så er den sikreste vej til det, at det internationale samfund står sammen. For hver eneste gang, der er revner og sprækker og uenighed, så udnytter Saddam Hussein det til egen fordel, så smyger han sig udenom, så snyder han i forhold til at opfylde FN's krav. Derfor burde vi have en fælles inte-

resse i at stå sammen og vise Saddam Hussein, at vi mener det alvorligt.

Villy Søvndal (SF):

Jeg opfatter statsministerens svar som et meget stort tilbagetog i forhold til de meget skarpe meldinger, statsministeren sædvanligvis benytter sig af, når nogen har en anden opfattelse end statsministeren i det her det vigtigste spørgsmål af alle. Så regner det ned med beskyldninger om nyttige idioter, hvad angår Saddam Husseins ærinde i den her debat.

Derfor synes jeg, det var klædeligt, at statsministeren godt nok vil karakterisere danske mennesker, der går ud og demonstrerer mod en krig, og dermed også 80 pct. af befolkningerne, men dog ikke en amerikansk senator.

Men hvad er det, den amerikanske senator faktisk siger? Han siger, at den amerikanske regeringschef, som statsministeren har så stor beundring for, er ved at kaste sig ud i den første test af en revolutionær tankegang, nemlig at skabe krige i ethvert område, hvor man ser en mulig fjende. Ikke en aktuel trussel, som Byrd skriver, for der er vel ingen, der anser det irakiske styre for en aktuel trussel mod verdensfreden.

Men alle de steder, hvor en statsleder skimter en mulig fjende, er man ved at knæsette et nyt princip i international politik, nemlig at der har man ret til at slå til først.

Det er i sagens natur ikke kun USA, der i påkommende tilfælde har retten til det. Det har andre lande; det har Rusland, det har Kina. Er statsministeren ikke bekymret over at ophæve den form for international retstilstand, vi har haft i en verden, jeg tror vil eksplodere i en række af krige begrundet i, at her ser man så ikke en her og nu-trussel, men på længere sigt en trussel? Og netop, fordi det på længere sigt er en trussel, ser man sig nødsaget til at gribe ind nu. Formentlig bliver det jo en ny situation, hvor USA måske sammen med England går i krig uden et FN-mandat.

Er det ikke bekymrende for en dansk regering, der i øvrigt har talt om lov og orden?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg har udtalt i dag, er aldeles ikke udtryk for noget tilbagetog. Jeg mener alt, hvad jeg har sagt, og jeg fastholder alt, hvad jeg har sagt tidligere i denne sag. Det er alene udtryk for, at jeg ikke synes, det vil være rimeligt, at jeg kaster mig ud i en debat med en udenlandsk senator,